

Sygn. akt III KK 409/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Krzysztof Cesarz

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w sprawie **T. M.**

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 listopada 2015r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Z.

z dnia 12 czerwca 2015 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i sprawę w tym zakresie przekazuje Sadowi Rejonowemu w
Z. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Z. wyrokiem nakazowym z dnia 12 czerwca 2015 r., uznał T. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a § 1 k.k. i za to skazał go na karę grzywny w wymiarze 150-ciu stawek dziennych po 10 zł każda. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym

na okres roku. Na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 1 maja 2015 r. do dnia 12 czerwca 2015 r. oraz obciążył oskarżonego kosztami sądowymi.

Wyrok ten, wobec niezłożenia sprzeciwu, uprawomocnił się w dniu 24 czerwca 2015 r.

Od powyższego wyroku kasację na korzyść oskarżonego T. M., w części dotyczącej orzeczenia o karze, wniósł Prokurator Generalny, zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 502 § 1 k.p.k., polegające na wymierzeniu oskarżonemu w postępowaniu nakazowym kary grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych w sytuacji, gdy przepis ten przewiduje możliwość orzeczenia kary grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Z. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna.

W przepisie art. 502 § 1 k.p.k. przewidziana jest szczególna granica wysokości kary grzywny orzekanej w postępowaniu nakazowym. Zgodnie z zamieszczonym tam ograniczeniem, orzekając wyrokiem nakazowym, sąd może wymierzyć karę grzywny w wysokości do 100 stawek dziennych albo do 200.000 złotych.

W konsekwencji stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy w Z., uznając T. M. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i wymierzając mu za ten czyn w wyroku nakazowym karę 150 stawek dziennych grzywny, orzekł tę karę w wysokości przekraczającej maksymalną dopuszczalną granicę określoną w art. 502 § 1 k.p.k.

Skazanie oskarżonego w postępowaniu nakazowym na karę grzywny, której rozmiar opiewa na liczbę stawek wyższą niż wskazana w art. 502 § 1 k.p.k., stanowi rażące naruszenie powołanego przepisu. Jest przy tym oczywiste, że uchybienie to miało istotny wpływ na treść wydanego wyroku nakazowego.

Mając to na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżony wyrok nakazowy w części dotyczącej orzeczenia o karze i przekazał sprawę w tym zakresie do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Z. Ponownie rozpoznając sprawę sąd właściwy winien procedować z poszanowaniem przepisu art. 502 § 1 k.p.k.

Z tych wszystkich względów orzeczono, jak w wyroku.

kc